

[Statsministeren.]

Ryggen af en, uden at man bliver taget med paa Raad, vi kender det alt bedre, langt bedre, end det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal endnu har lært det at kende. Men ellers synes jeg jo, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal lod noget uerfaren. Hans voldsomme Bebrejdelse imod Partier, der forhandler hemmeligt, som han sagde, forstaar jeg ikke ganske, det er det ærede Medlem dog selv ikke ukendt med, det ærede Medlem er jo endda helt hjemmevant i det samme Lokale, hvor det nu afsluttede Forlig er blevet til, saa den Slags Overdrivelser synes jeg egentlig godt, man kan holde sig fra i denne Forbindelse. Jeg forstaar, som sagt, godt Bitterheden hos de to Talere, den kan jeg meget vel forstaa, men derfra og til at hævde, at det er noget uhørt, noget forfærdeligt, noget forbryderisk, der er sket, det synes jeg alligevel er at drive det for vidt med sin Bitterhed og Vrede.

Naturligvis er det i og for sig uhørt, at det konservative Parti forhandler, uden at Venstre deltager; Venstre har jo nu gennem mange Aar vænnet sig til at betragte det konservative Parti som en Filial af Venstre, en Filial, der havde en simpel Pligt til at udføre, hvad Hovedsædet gav Ordre til. Men det er jo den Slags Ting, der sker, at Partier lige saa vel som Personer kan gøre sig uafhængige, selvstændige, og jeg synes unægtelig, at det er en Fordel for det politiske Liv, at det konservative Parti er vendt tilbage til Selvstændigheden. Det kan sikkert bringe baade Venstre og mit Parti Ubehageligheder og Vanskeligheder nu og da ved visse Lejligheder, men desuagtet tror jeg dog, man maa foretrække denne nye Holdning, thi det er kun selvstændige Partier, der kan yde en virkelig Indsats og øve Indflydelse i det politiske Liv. Og man mærker ogsaa, synes jeg, i disse Dage netop gennem Kritikken den friske Luftning i det politiske Liv, som dette nye har medført.

Forliget, som altsaa Venstres ærede Ordførere har kritiseret baade af formelle og reelle Grunde, ja, dette Forlig, det betyder Udøvelsen af en Handling, som Partiet Venstre havde besluttet skulde hindres. Bortset fra det reelle Indhold forekommer det mig nu, at just det, at der *handles* i denne Sag, er en værdifuld Styrkelse af det parlamentariske Liv, af Rigsdagens Anseelse, thi jeg tror ikke, at Rigsdagens Anseelse var højnet, om vi Vinteren igennem havde fortsat i den Toneart, som det ærede

Medlem Hr. Madsen-Mygdal anslog for nogle Dage siden. Under den Situation, hvori Verden befinder sig, kræves der Handlinger; i Pagt med den Trang, der raader i Befolkningerne, og skulde der være en og anden Enkelthed i det, der nu træffes Afgørelse om, som ikke alle bifalder, saa er dog under de nuværende Forhold Handling ganske afgjort langt bedre end Uvirksomhed, bedre end Sabotage og Stilstand og Reaktion, og hvad man fra Venstres Side har ønsket.

Men naar jeg nu har givet Udtryk for den Medfølelse, jeg har i Behold overfor Venstre, maa jeg dog fremhæve, at Venstre unægtelig selv har Skylden for sin isolerede Stilling. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde i Dag bebrejdende, at han og hans Parti havde jo ikke haft Lejlighed til at deltage i Forhandlingerne. Jo, Lejligheden har været der, men det ærede Medlem ønskede ikke at benytte sig af Lejligheden. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal bærer mere end nogen anden Ansvar for det, der er foregaaet i de sidste Dage. Det ærede Medlem erklærede her den 6. Oktober — paa Sp. 169 vil man finde det —, at hvis Regeringen kræver Dækningsregler som dem, der er foreslaaet, saa kommer der ikke noget ud af det hele, og Forslaget er da kun et rent og skært Paradedorslag. Det var det ærede Medlems Tale, det var det ærede Medlems Tilsagn om Forhandling, at betegne Regeringens Forslag som et rent og skært Paradedorslag. Efter denne brutale Afvisning af al Forhandling, efter at det ærede Medlem havde talt som her nævnt om det, der nødvendigvis maatte blive en Del af Grundlaget for en mulig Forhandling, kan det ærede Medlem ikke nu faa os til at tro, at han nogen Sinde har ventet, at nogen vilde søge Forhandling med ham. Men Vejen var aaben for den ærede Ordfører for Venstre. Vore Lovforslag har foreligget i tre Uger her paa Rigsdagens Bord, og det maatte dog være længe nok; efter at vi har hørt, hvorledes det hastede med denne Hjælp, hvorledes Hjemmene brød sammen og Tvangsauktionernes Tal steg, skulde man synes, at der var talt nok, og at tre Uger maatte være tilstrækkelig Tid til at komme med i den Forhandling, som skulde foregaa, hvis Venstre havde noget Ønske derom. Men et saadant Ønske har ikke foreligget, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Tale er tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, og naar det ærede Medlem endog driver det til indenfor Udvalgene at kræve, at vi skal stille Ændringsforslag til Mindretallets For-